

Naar aanleiding van de Scheveningse staking die nu gelukkig tot het verleden behoort wordt door de CKV het volgende opgemerkt: In de visserij wordt het bedrijf uitgeoefend onder omstandigheden, die sterk verouderd zijn. Dat men niet ongestraft het bedrijf kan blijven uitoefenen onder werk- en levensomstandigheden die zozeer achter liggen bij die welke gelden in de rest van het bedrijfsleven in Nederland was voor ons een uitgemaakte zaak. Door onze bond is al lange tijd vergeefs voortdurende sterke aandring op de reders uitgeoefend om mede te werken aan het schepen van de voorwaarden om tot de hoognodige modernisering te komen. Het werk op de visserij is zwaar en de arbeidsduur lang. Voorts is er een beloningssysteem dat het grote nadeel heeft dat bij grote vangsten zelfs voor vissersbegrippen overmatig lange arbeids-

Naklanken over de staking

tijden moeten worden gemaakt, terwijl de marktopbrengst van het produkt door grote aanvoer ongunstig wordt beïnvloed, zodat het inkomen van de vissers daalt. In de nazomer van 1963 deed deze situatie zich voor. De groeiende ontevredenheid onder de vissers, die het onvermijdelijk gevolg is van deze omstandigheden, werd nog versterkt door de berichten over verhoging van de lonen in vele bedrijfstakken aan de wal. De vrees bestond dat het uitermate moeilijk zou zijn, gezien het bijzondere loonsysteem de bepalingen van het bereikte algemene loonakkoord, in de visserij te realiseren. Omdat arbeidsvoorwaarden niet tot stand komen als reactie op een eerste en dan nog in ultimatieve vorm gesteld briefje, was

niet te verwachten, dat zulks nu wel zou gebeuren. Dit deed het OVB echter niet. Zij hebben wel de mond vol over opkomen voor de belangen van de vissers, maar daar is het hen niet om begonnen. Het gaat er bij hen slechts om, hoe aan onze organisatie de grootst mogelijke schade kan worden berokkend.

Voor wat onze activiteiten betreft kan worden verteld dat voorstellen bij de onderscheidene werkgeversorganisaties in het visserijbedrijf waren ingediend, welke er op waren gericht het loonakkoord op zo bevredigend mogelijke wijze voor de vissers te realiseren. Bij het opstellen van deze verlangens werd volledig rekening gehouden met de opvattingen van de leden. Het afrekenen per reis, dat samen met een iets hoger garantieloon door het aktiekomitee als eis wordt gesteld, is althans deze keer niet aan de orde gekomen.

Er is wel gesproken over veel te lage minimumprijzen en hoewel de vaststelling van de minimumprijzen geen zaak is die aan de onderhandelingsstafel waar wijzigingen van de kollektieve arbeidsovereenkomst worden besproken, geregeld kan worden, kon worden verklaard, dat onzerzijds alles zou worden gedaan om tot een meer bevredigende situatie te komen op die plaatsen waar

onze aktiviteit de meeste kans van slagen kan hebben. Ingevolge deze verklaring werd als onderdeel van de overeenstemming met de werkgevers over de door ons ingediende voorstellen bereikt, dat de reders zich met ons sterk zouden maken om het onderzoek naar de arbeidsomstandigheden in de visserij, dat de grondslag moet zijn voor de door ons voorgestane noodzakelijke modernisering van de grond te doen komen en voorts, dat wij samen met de reders zouden streven naar verhoging van de minimum visprijzen. Door ons is te kennen gegeven dat wij begrijpen, dat het probleem van de prijzen een moeilijke zaak is die niet slechts de visserij aangaat, doch waar bijvoorbeeld de handel, de eksport en de visverwerkende industrie belang bij heeft. De voorbereiding van maatregelen op dit gebied vergen ongetwijfeld lange tijd. De overheid wil dit probleem ernstig bezien, hetgeen ons uiteraard zeer verheugt. De visserij zou echter wellicht op korte termijn te helpen zijn door het handhaven van de huidige minimumprijzen, doch tevens een garantieprijs vast te stellen, welke daar een aantal guldens boven ligt. Indien het produkt op de markt deze garantieprijs niet haalt, doch slechts de minimumprijs of iets meer en de overheid zou bereid zijn het verschil voor haar rekening te nemen zou het bedrijf reeds een stuk geholpen zijn, terwijl het inkomen van de vissers er gunstig door zou worden beïnvloed.

Markt IJmuiden

VAN DAG TOT DAG

Het was donderdag een stille boel. 13 schepen voerden slechts 700 kisten aan waarvan 105 tong en tarbot, 10 wijting, 280 schol, 280 haring en 35 diversen. De tongvisserij bij de Silverpit was aanmerkelijk slechter dan op de voorgaande dagen. Kon men in het begin van de week dagtotalen boeken van 'n kg of 300 nu was men al dik tevreden met een dagvangst van 100 kg. Ook in de omgeving van de P-boeien was de tong slecht vertegenwoordigd. Een trek van 15 kg werd al als een heel sukses beschouwd. Om het trieste verhaal compleet te maken: ook op 56 NB was er voor de kabeljauwvissers weinig eer te behalen. Zij konden het niet verder brengen dan trekken van veertig stuks. Dat waren trouwens de uitschieters. Het gemiddelde lag op 20 stuks per trek.

Vrijdag voerden 45 schepen 5.510 kisten aan waarvan 530 tong en tarbot, 100 schelvis, 500 wijting, 160 gul en kabeljauw, 70 koolvis, 2.130 haring, 240 makreel, 1.080 schol, 140 diversen. De IJM.82 Rotterdam haalde na de middag 200 manden vis op. Een groot gedeelte was niet voor de menselijke konsumptie geschikt en werd afgevoerd naar de vismeelinstallatie die dit schip aan boord heeft. In de Noord werd in de nachtelijke uren door sommige treilers veel haring buitgemaakt. De tongvisserij ten noorden van de P-boeien leverde niet het gewenste resultaat op. Per trek werden er 5 tot 20 kg scheepgehaald plus een paar manden andere vis. Een aantal vaartuigen had het nog noordelijker gezocht en zat bijna tegen 54 NB aan. Daar werd helemaal geen tong gevangen, alleen wat schol en een enkele kabeljauw.

Maandag werd een aanvoer van 11.300 kisten verzorgd door 110 vaartuigen. Zij losten 1.220 kisten tong en tarbot, 280 schelvis, 1.020 wijting, 560 gul en kabeljauw, 100 koolvis, 2.650 haring, 680 makreel, 3.150 schol, 80 rodbaars, 450 diversen.

Op 58 NB is de laatste dagen ta-

melijk veel makreel gevangen. De VL.10 Michiel Jan kon een trek doorgeven van 300 kisten. Veel schepen die na het beëindigen van de staking op volle kracht naar de visgronden trokken zijn thans op weg naar de thuishavens. Door de goede vangste aan haring en makreel werd de markt de eerste dagen van de week overstelpt met deze vissoorten. De fabriekstreiler IJM.82 Rotterdam die na een grote onderhoudsbeurt van drie maanden weer naar zee was vertrokken moest de visserij zaterdag afbreken wegens een mankement aan de winch. Het heeft heel wat moeite gekost om het uitstaande vistuig ongeschonden aan boord te krijgen. De Rotterdam was pas vier dagen op zee.

Dinsdag bestond de aanvoer van 40 vaartuigen uit 540 tong en tarbot, 60 schelvis, 520 wijting, 80 gul en kabeljauw, 70 koolvis, 3.900 haring, 800 makreel, 1.120 schol, 280 diversen. De visserij in de Noord verliep wisselvallig. Sommige schepen deden trekken van 30 manden makreel en haring, andere haalden 180 manden op. De IJM.15 Emma heeft de visserij moeten afbreken vanwege een mankement aan de winch.

Woensdag verschenen 20 vaartuigen aan de markt. Zij zorgden voor een aanvoer van 6.570 kisten waarvan 23 tong en tarbot, 80 schelvis, 660 wijting, 40 gul, 80 koolvis, 3.920 haring, 1.420 makreel, 150 schol, 30 sprout en 140 diversen.

De VL.7 Ada haalde in de Noord uit drie trekken 300 kisten haring en 100 kisten makreel aan boord. Na deze rijke buit is de treillogger onmiddellijk aan de thuisreis begonnen. De grotere schepen die achter de tong aanzitten hebben tot nu toe weinig kunnen klaarspelen. De SCH.242 heeft de moed opgegeven en verlegde de aktiviteiten naar de Silverpit in de hoop dat daar wel wat haring te verschalken zou zijn. Deze vissoort liet zich niet zien. Wel leverde de eerste trek 70 kabeljauwen op.

Jaarvergadering

De vakgroep visserij van de CKV heeft in Katwijk en Scheveningen de jaarvergadering gehouden. De voorzitter, dhr J. Buquet somde 'n aantal resultaten op dat werd bereikt. Niet alleen kwamen zodanige wijzigingen in de ziekengeldregeling tot stand, dat van een grote verbetering kan worden gesproken, maar ook de werkzaamheden om te komen tot een bedrijfspensioenfonds voor de zeevisserij hebben grote vorderingen gemaakt. Tot welke dwaze gevolgen het tot dusver in de Zuid toepasselijke loonsysteem kan leiden is onlangs — buiten de verslagperiode — weer gebleken, toen als gevolg van de overmatige aanvoer het inkomen van de vissers daalde. Dank zij de kunstmatige bodem in de markt, in de vorm van iets voor hun arbeidsprestatie, de situatie echter dat men in tijden van grote vangsten en dus ekstra lang en hard werken minder verdient dan bij normale vangsten, is in strijd met de opvattingen die in de meest behoudende kringen in Nederland er op na houdt. Deze uitwerking, gevoegd bij het streven om met een steeds kleinere bemanning naar zee te gaan — hetgeen al evenzeer een uitvloeisel van de wijze van beloning is — zijn er de onweerlegbare bewijzen van dat het loonsysteem a-sociale eigenschappen heeft en daarom een grondige herziening behoeft.

In een nadere toelichting op hetgeen geschreven is over de jeugdigen aan boord van de vissersschepen zegt spreker dat in de tweede

helft van 1963, na het sluiten van de verslagperiode door de Tweede Kamer een wetsontwerp werd aanvaard, krachtens hetwelk aan 14-jarige kinderen individueel vergunningen om ter visserij te mogen varen, worden uitgereikt, mits de overheid de overtuiging heeft dat de arbeid in het belang van het kind is. De CKV zal met veel belangstelling nagaan welke de maatstaven zijn, die voor het toekennen van de vergunning zullen worden gehanteerd. Bij het hoofdstuk Redersvereniging voor de Nederlandse Zeevisserij deelt spreker mee, dat inmiddels 'n eerste bespreking heeft plaats gehad over de voorstellen, die mede namens de konfessionele bonden werden ingediend. Op een enkel onderdeel van de voorstellen — die er op gericht zijn de vissers het volle pond te geven van de mogelijkheid die het loonbeleid in Nederland thans biedt — werd al overeenstemming bereikt en sprekers indruk is dat over de rest, waarop in het eerste gesprek een toelichting werd gevraagd, het overleg wel tot een aanvaardbaar resultaat zal leiden. Partijen zijn het reeds eens over de kompensatie van de pensioenpremie die van alle vissers ter zeevisserij — voor zover zij tussen 15 en 65 jaar oud zijn en in dienst van een rederij aangesloten bij de redersvereniging in de Noord of de Zuid — zal worden geheven. De premie zal f 3,50 per week bedragen, waarvan de helft te betalen

(Lees verder op keerzijde)